

[Ministeren for offentlige arbejder]

ste ledelse. Jeg skønner også at have den fornødne baggrund herfor i folketinget, hvor jeg ikke mener at have kunnet registrere nogen uenighed om, at det i høj grad er ønskeligt, at postbesørgelsen virker tilfredsstillende.

Spm. nr. 689

Til *ministeren for skatter og afgifter* (25/2 81) af:

Bertel Haarder (V):

»Vil ministeren oplyse provenutabet i forbindelse med fradraget for organisationskontingenter samt undersøge, om der via disse – undertiden forbløffende høje – organisationskontingenter sker en form for skatteunddragelse, jfr. visse organisationers ydelser til medlemmer i form af sommerhusophold, rejser og lignende og visse forbunds »fidus« med at give strejkeunderstøttelse som lån, der i realiteten aldrig tilbagebetales, hvorved der sker en betydelig skatteunddragelse?«

Begrundelse

For et år siden oplyste daværende skatteminister Karl Hjortnæs til finansudvalget, at de faglige kontingenter for 1979 skønnes at andrage 1.800 mill. kr. ekskl. bidrag til A-kasser. Det skulle indebære, at ca. 1,5 mill. lønmodtagere ikke betaler mere end ca. 25 kr. om ugen i gennemsnit, hvilket ikke stemmer overens med de oplysninger om kontingenternes højde, jeg sidder inde med. Den nye skatteminister bedes forsøge et nyt skøn, eventuelt på basis af de faktiske oplysninger for 1979.

I det samme svar blev det oplyst, at dette fradrag, forudsat de lave tal er rigtige, koster 420 mill. kr. i provenutab om året. Personlig tror jeg, tallet er langt højere.

Spørgsmålet er nu, om der skjuler sig en form for skatteunddragelse i disse store beløb. Nogle af de DKP-styrede forbund opkræver over 5.000 kr. pr. medlem og bruger pengene til alle hånde formål, hvoraf en del ubeskattet går tilbage til – en del af – medlemmerne i form af diverse forbrugsmuligheder, som andre skal betale for med beskattede kroner.

Endvidere er jeg kommet under vejrs med, at visse forbund udbetaler strejkelån, der er skattefrie, i stedet for strejkeunderstøttelse, der beskattes. Tilbagebetalingen gøres imid-

lertid illusorisk ved, at de pågældende får et tilsvarende nedslag i kontingentet. Dette er muligvis ikke i sig selv kriminelt, såfremt der virkelig sker en fuldstændig tilbagebetaling, men spørgsmålet er, om de pågældende fortsat bliver ved med at trække det fulde kontingent fra i skat, uanset at det meste i virkeligheden er afdrag, som jo ikke er fradragsberettiget. Det kan nemlig ikke ses på girokortet, at en del af kontingentet er afdrag. Det skal man kende forbundets seneste kongresbeslutning for at vide – og den er vel ikke tilsendt skattevæsenet.

Besvarelse (11/3 81):

Ministeren for skatter og afgifter (Mogens Lykketoft):

Organiserede arbejdere, funktionærer og tjenestemænd betalte i 1980 faglige kontingenter ekskl. bidrag til arbejdsløshedskasserne, der skønsmæssigt kan anslås til ca. 2.300 mill. kr.

Ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst er der fradragsret for fagforeningskontingenter, og fradraget kan enten være indeholdt i det faste lønmodtagerfradrag A på 20 pct. af lønnen, dog højst 2.000 kr., eller det kan være indeholdt i lønmodtagerfradrag B, som er fradrag for de faktiske udgifter i forbindelse med erhvervelsen af lønindtægten, når disse udgifter tilsammen overstiger 2.000 kr.

Hvis fradragsretten for fagforeningskontingenter afskaffes, men adgangen til det faste lønmodtagerfradrag A bevares, ville det således kun få provenumæssige konsekvenser for lønmodtagere, der benytter lønmodtagerfradrag B, og det kan skønsmæssigt anslås, at en afskaffelse af fradragsretten for faglige kontingenter i 1980 under disse forudsætninger ville have givet et merprovenu på ca. 575 mill. kr.

Arbejdsgivernes kontingentbidrag til erhvervsorganisationerne (landboforeninger, brancheforeninger, håndværkerforeninger m.v.) er ligeledes fradragsberettigede i virksomhedernes opgørelse af den skattepligtige indkomst. Der findes imidlertid ingen statistiske oplysninger, der gør det muligt at skønne over størrelsen af erhvervsvirksomhedernes samlede bidrag til erhvervsorganisationerne.